

29/2

Utrikesledningens information

Den svenska utrikesledningen har en märklig förmåga att kombinera olyckliga uttalanden i stort med valhänthet i formella detaljer — vi bortser vid denna karaktäristik helt från själva den förda politikens tveklaktighet. Nu senast har man slagit ett nytt rekord i fråga om vilseledande dementier och kontradementier. Tisdagen kl. 11.50 förklarar genom Tidningarnas telegrambyrå att uppgifterna om en amerikansk "verbalnot" är felaktiga, kl. 14.10 meddelas att USA inte gjort någon "framställning" till Sverige, kl. 19.15 — sedan amerikanska ambassaden lämnat en kommuniké — fick man reda på att departementet mottagit "material till belysning av" frågan om exportkontroll. I första ögonblicket kan man här tro sig stå inför ett av de beryktade skämt genom vilka hr Undén markerar sin brist på humor. Men så är inte fallet. Hr Undén vet, gammal statsman som han är, skillnaderna mellan verbalnot, framställning och material för information, och han använder kunskapen till den svenska allmänhetens förvillande — så länge det går. Aftontidningen har med aktningssvärd självständighet sagt det väsentliga: dementin är "ett exempel på sådan informationsverksamhet som helst bör inställas, om man vill ha kvar något förtroende för sanningshalten i sina meddelanden... UD bör inte klaga om intresserade människor, då de får del av en kommuniké från UD, undrar vad som däri är reell sanning och vad som är försök att dölja denna". Alldeles samma teknik har använts vid en rad tidigare tillfällen, senast då det gällde

den amerikanska framställningen om åtgärder mot Kina.

Utrikesministerns informationssträvanden påminner om hans dementier. För ett par år sedan avskaffades de regelbundna presskonferenserna: de demokratiska tidningarna ville inte ha kommunister med, och utrikesministern vägrade, om inte kommunister fick vara med. Småningom har informationen tagit den formen att utrikesministern söker påverka någorlunda välsinnade tidningsmän i mindre grupper. I stället för de allmänna möten då åtminstone förutsättningar fanns för att få allsidig upplysning genom frågor inför en större krets har hr Undén alltså övergått till den gamla ökända metoden att vinna gehör genom personliga hänvänelser. Vår utrikesminister finner ständigt nya möjligheter att förevisa sin oskicklighet.